

Arrest

nr. 320 179 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. NTAMPAKA
Stassartstraat 117
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mozambikaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat C. NTAMPAKA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Mozambique maar geboren te Kigali, Rwanda. U verklaart van Hutu origine te zijn, uw moeder zou echter Tutsi zijn. In Rwanda woonde u bij uw grootmoeder. U verliet Rwanda toen u zes à zeven jaar oud was. U verliet Rwanda samen met uw zus H. en uw moeder. Jullie reisden per boot en per bus via Tanzania naar Mozambique. Uw vader was al eerder vertrokken uit Rwanda en jullie gingen hem vervoegen. Er waren problemen met de familie van uw moeder omdat uw vader van Hutu origine was. De dag dat jullie jullie vader vervoegden is uw moeder vertrokken. U heeft sindsdien geen nieuws meer van haar.

Uw vader hertrouwde in Mozambique en kreeg een tweeling met deze vrouw. In Mozambique ging u tot de elfde graad naar school. In de nacht van 19 oktober 2019 werd uw vader ontvoerd door onbekenden. Zijn auto werd aangevallen en hij en zijn vrouw werden meegenomen. U en uw zus gingen daarna bij de broer van uw stiefmoeder wonen. Uw stiefmoeder keerde terug maar uw vader niet. Jullie bleven bij deze stiefoom wonen maar hadden er geen goed leven. Jullie gingen verder naar school maar werden niet goed door hem behandeld. Uw stiefmoeder werd ziek en stierf op 05 oktober 2022. Jullie werden verweten de oorzaak te zijn van haar dood. De situatie was er niet langer dragelijk en jullie gingen bij een vriendin van uw moeder wonen. Na twee à drie weken zijn jullie er vertrokken om naar Europa te reizen. In november 2022 werd jullie visum aangevraagd en in december 2022 hebben jullie Mozambique verlaten. Jullie kwamen samen met een vrouw van de kerk per vliegtuig naar België. Uw halfzus in België kwam jullie ophalen op de luchthaven. Jullie verbleven in eerste instanties bij haar. Het liep echter niet goed bij haar waarna jullie besloten een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Op 21 februari 2023 dienden jullie een verzoek tot internationale bescherming in. Ook uw zus diende een eigen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS-kenmerk [...]).

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw origineel paspoort, een kopie van uw geboortebewijs, een bewijs van registratie bij UNHCR, een kopie van een verslag van een klacht neergelegd omwille van een aanval op u en uw zus, een kopie van een medisch verslag van deze aanval, een kopie van de klacht neergelegd door uw stiefmoeder omtrent de ontvoering van haar en uw vader en een brief van een kennis die jullie situatie omschrijft.

De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 07 februari 2024. Op 22 februari 2024 bezorgde uw advocaat zijn opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor problemen omwille van uw vader en een slechte behandeling door de familie van uw stiefmoeder. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat deze feiten aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming.

Vooreerst dient er op gewezen dat uw verzoek tot internationale bescherming overeenkomstig artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie beoordeeld dient te worden ten aanzien van “het land waarvan u de nationaliteit” bezit, in casu Mozambique. Uit het paspoort dat u neerlegt én uw Mozambikaanse identiteitskaart die in uw visumdossier zit, blijkt dat u over de nationaliteit van Mozambique beschikt. U verklaart dit paspoort officieel te hebben verkregen (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.13) en u reisde eveneens legaal op basis van dit Mozambikaanse paspoort. In zowel dit paspoort als in uw Mozambikaanse identiteitskaart die in uw visumdossier zit staat daarenboven genoteerd dat u geboren bent in Maputo (Mozambique). Zodoende dient uw vrees voor vervolging beoordeeld te worden ten aanzien van Mozambique, het land waarvan u de nationaliteit beschikt.

Wat betreft uw vrees ten opzichte van Mozambique dient in de eerste plaats vastgesteld dat de feiten die u aanhaalt niet lijken te vallen onder de criteria vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard lijken. Uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid wat de redenen achter de ontvoering van uw vader zou zijn. U vermoedt daarbij dat uw vader werd gevisieerd omdat zijn zaken goed gingen (NPO p.11).

*U weet verder geen reden aan te brengen waarom hij zou gevisieerd of ontvoerd worden. U weet niet om welke redenen zij uw vader zouden willen kwaad doen of zelf niet meer algemeen waarom Rwandezes andere Rwandezes zouden viseren in Mozambique (NPO p.18). **Uit uw verklaringen blijkt verder geen***

politiek profiel van uw vader of andere leden van uw familie. U verklaart dat uw vader en uw stiefmoeder er geen andere activiteiten op na hielden dan de winkel uitbaten (NPO p.11). U zag nooit of zij betrokken waren bij enige andere organisaties of verenigingen en of zij politiek actief waren (NPO p.12). Ook waar u verklaart na deze ontvoering opgebeld te zijn geweest had dit enkel tot doel het rekeningnummer van uw vader te bekomen (NPO p.21). Uit uw verklaringen kan derhalve niet afgeleid worden wat de reden achter de ontvoering van uw vader zou zijn, buiten financieel gewin. Er kan dan ook niet zonder meer worden besloten dat de vervolging die u verklaart te hebben gekend kadert binnen de criteria van de Conventie van Genève, waarvoor beroep kan worden gedaan op internationale bescherming.

Nog daargelaten kunnen eveneens de nodige vragen worden gesteld bij de vervolgingsfeiten die u aanhaalt.

Verschillende van de documenten in uw dossier ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Vooreerst wordt uw verklaring geen contact meer te hebben met uw vader tegengesproken door informatie in uw visumdossier. U verklaart sinds de ontvoering in oktober 2019 geen enkel nieuws meer te hebben gehad van uw vader. Ook andere familieleden zouden geen nieuws meer van hem hebben vernomen. U beweert te proberen nieuws te verkrijgen via uw zus en uw tante maar dat zij u niets weten te zeggen (NPO p.10-11). Dit is echter in strijd met wat blijkt uit de informatie in uw visumdossier. Uw visumdossier bevat namelijk een verklaring van uw vader waarbij hij de toestemming geeft om te reizen, opgemaakt op 06 december 2022. De Mozambikaanse verblijfsvergunning van uw vader hieraan toegevoegd ter identificatie werd bovendien afgegeven in maart 2022. Nog opmerkelijker is dat de uit Mozambikaanse verblijfsvergunning van uw vader blijkt dat zijn nationaliteit 'Congo' is en niet 'Rwanda', zoals u doorheen uw asielrelaas beweerde. In uw visumdossier wordt eveneens een bankafschrift van uw vader aan toegevoegd. Hierop zijn zijn verrichtingen te zien in september 2022. Deze documenten zijn dan ook volledig in strijd met uw verklaringen dat sinds eind 2019 geen enkel contact meer mogelijk was met uw vader en u geen nieuws van hem kon verkrijgen. Dit gegeven ondergraaft dan ook reeds de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Wanneer u met deze vaststelling wordt geconfronteerd beweert u in eerste instantie dat iemand anders zich voorgedaan heeft als uw vader om dit document te ondertekenen, om, wanneer u wordt gezegd dat het dossier ook een kopie van de identiteitskaart (verblijfsvergunning) van uw vader bevat aan te geven dat u niet betrokken was bij opmaken van uw visumdossier en hier dus niets van afweet (NPO p.21). Deze verklaring overtuigt allerminst. **Voorts worden doorheen uw asielprocedure verschillende data opgegeven wat betreft de ontvoering van uw vader.** Gedurende uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt u 29 augustus 2019 als het moment waarop uw vader werd ontvoerd. Ook in de door u neergelegde politieverklaring is er sprake van augustus 2019. Daarmee in strijd geeft u gedurende uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal echter 29 oktober 2019 op als de datum van de ontvoering. Het is dan ook opmerkelijk en schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u verschillende verklaringen aflegt omtrent een dergelijk cruciaal element in uw asielrelaas. **Daarnaast zijn uw verklaringen over de aanval op uw persoon eveneens opmerkelijk.** Uit de documenten die u neerlegt blijkt dat u in februari 2019 persoonlijk zou zijn aangevallen op straat en hierna in het ziekenhuis werd opgenomen. Dit komt echter zo goed als niet terug in uw verklaringen voor zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt u enkel de ontvoering van uw vader en haalt u op geen enkel moment aan ook persoonlijk te zijn aangevallen. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat u dermate essentiële en frappante elementen als een aanval op uw persoon zou hebben vermeld. Dit terwijl u verklaart dat uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen en u er alle problemen heeft opgegeven voor dewelke u het land zou hebben verlaten (NPO p.4). Ook gedurende uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal brengt u dit element niet spontaan aan. Wanneer u wordt gevraagd de problemen om dewelke u om bescherming vraagt in detail uit te leggen verwijst u enkel naar het feit dat uw vader en uw stiefmoeder werden aangevallen door Rwandezen (NPO p.16). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar alle incidenten waarbij u of uw familie fysiek werden aangevallen haalt u enkel de ontvoering van uw vader en uw stiefmoeder aan (NPO p.17-18). Pas wanneer het persoonlijk onderhoud wordt afgesloten verwijst u naar een aanval op uw persoon, maar ook dan wijdt u hier allerminst over uit (NPO p.21). **Aangezien u dit element niet spontaan naar voren brengt kan maar moeilijk geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die hiervan zou uitgaan bij een terugkeer naar Mozambique.**

Niet alleen laat u na dit element te vermelden, het is in deze eveneens meer dan opmerkelijk dat het attest omtrent deze feiten pas in juli 2020 zou zijn opgemaakt, terwijl het handelt over gebeurtenissen van anderhalf jaar eerder, met name in februari 2019. Dit zorgt er reeds voor dat zowel de authenticiteit van dit document als de feiten die hierin worden vermeld in vraag kunnen worden gesteld. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden pas anderhalf jaar later een dergelijk attest werd opgemaakt, weet u dit niet te verklaren. U verklaart niet te weten waarom dit niet onmiddellijk werd opgemaakt of waarom op dat moment wel een

dergelijke aangifte werd gedaan (NPO p.20). **Deze tegenstrijdigheden en inconsistenties zorgen er dan ook voor dat geen geloof kan worden gehecht aan de feiten zoals u die naar voren brengt.**

Evenmin weet u aannemelijk te maken dat u omwille van de vermeende ontvoering van uw vader zelf vervolging zou dienen te vrezen. Uw verklaringen dat u ook persoonlijk zou gevisieerd worden omwille van uw vader overtuigen daarbij allerminst. De enige reden waarom u vervolging zou vrezen in Mozambique is omdat uw vader zou ontvoerd zijn, wat hierboven reeds in twijfel werd getrokken. Wanneer u wordt gevraagd wat ervoor zorgt dat u denkt dat u ook zelf zou gevisieerd worden kan u enkel verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in het land, derhalve bent u niet in staat aan te tonen of en om welke reden u ook persoonlijk zou worden gevisieerd (NPO p.18). Waar u verklaart dat u opgebeld werd om de rekeningnummer van uw vader door te geven blijkt uit uw verklaringen dat dit ook niet verder reikt dan dit. U verklaart dat zij u een aantal keren opbelden met anonieme nummers kort na de ontvoering van uw vader. U zou echter niet op enige andere manier onder druk zijn gezet. U verklaart daarnaast steeds bang te zijn geweest maar verder niets eigenaardigs te hebben opgemerkt (NPO p.21). Deze elementen volstaan dan ook niet om aan te tonen dat u ook persoonlijk dient te vrezen voor vervolging. **U heeft daarbij allesbehalve een politiek profiel.** U verklaart niet betrokken te zijn bij enige groeperingen of activiteiten, u ging enkel naar school (NPO p.12). Zoals eerder vermeld zou zelfs uw vader geen politiek profiel hebben. U heeft hier nooit ook maar iets van opgemerkt (NPO p.12). Dit zorgt er reeds voor dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat u gevisieerd zou worden bij een terugkeer naar Mozambique. **Evenmin weet u aan te tonen om welke reden u geen beroep zou kunnen doen op bescherming geboden door de Mozambikaanse autoriteiten.** U verklaart geen bescherming te zullen krijgen van de Mozambikaanse politie, u deed aangifte en zij zouden u bevraagd hebben maar zij zouden geen actie ondernomen hebben (NPO p.18). U weet echter geen specifieke reden aan te halen waarom de politie uw zaak niet verder zou onderzoeken. U verklaart dat burens u waarschuwen de politie niet te vertrouwen en dat er veel corruptie is, maar ook dit weet u niet verder te concretiseren (NPO p.19). U zou daarenboven na deze aangifte nooit terug zijn geweest naar de politie om de vorderingen van het onderzoek na te gaan (NPO p.19). Hieruit blijkt allesbehalve dat u de mogelijkheden om bescherming te verkrijgen binnen Mozambique ten volle heeft uitgeput. Internationale bescherming kan slechts ingeroepen worden bij gebrek aan nationale bescherming. Uit uw verklaringen valt af te leiden dat u onvoldoende de moeite genomen hebt om nationale bescherming te verkrijgen. Aldus dient te worden geoordeeld dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft uitgeput.

Uit bovenstaande blijkt dat u er niet in slaagde zowel de ontvoering van uw vader als de gevolgen die dit in uw hoofd met zich zou kunnen meebrengen, aannemelijk te maken.

Daarnaast kunnen ook de problemen die u aanhaalt met de familie van uw stiefmoeder of de discriminatie die u verklaart te hebben gekend omwille van uw beweerde Rwandese afkomst geen aanleiding geven tot internationale bescherming. Zowel deze discriminatie als de problemen binnen de familie zijn niet van een danige ernst dat dit als vervolging of ernstige schade kan worden beschouwd. In beide gevallen heeft u het enkel over woorden en verwijten. U haalt aan dat uw leerkracht u uw naam verschillende keren liet uitspreken (NPO p.17-19). U verklaart dat zij u verweten verantwoordelijk te zijn voor de dood van uw stiefmoeder en te vrezen om deze reden vergiftigd te worden (NPO p.6), maar ook dit weet u niet te concretiseren. U haalt op geen enkel moment enige specifieke gebeurtenis aan, behalve dat er gezwezen werd toen u de kamer binnenkwam (NPO p.20). U haalt hierbij geen verdere incidenten of gevolgen aan. Dit kan derhalve allerminst als voldoende ernstig worden beschouwd om u om deze reden internationale bescherming toe te kennen.

Waar u verklaart over geen netwerk te beschikken binnen Mozambique kan hier gezien het bovenstaande maar moeilijk geloof aan worden gehecht en bijgevolg evenmin om die reden u internationale bescherming worden geboden. Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring niet meer in contact te staan met uw vader. Evenmin kon u overtuigen wat betreft uw situatie bij de familie waarbij u voor uw vertrek uit Mozambique zou hebben verbleven. Zodoende kan ook niet aangenomen worden dat u bij een terugkeer niet opnieuw beroep zou kunnen doen op dit netwerk.

U verklaart weliswaar dat dit geen optie is maar u kon geen concrete indicaties opgeven waarom dit niet mogelijk zou zijn. U haalt geen andere persoonsgebonden redenen aan waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om zich terug in Mozambique te vestigen. Bijgevolg kunt u ook om deze reden geen aanspraak maken op internationale bescherming.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort, geboortebewijs en uw registratie bij UNHCR tonen enkel uw identiteit en uw achtergrond aan, dit weet echter niet aan te tonen dat u omwille van uw achtergrond enige vervolging zou dienen te vrezen in Mozambique. Daarbij is het opmerkelijk dat uit het attest van UNHCR blijkt dat u er pas geregistreerd zou zijn in april 2016. Dit terwijl u verklaart toen u zes à zeven jaar oud was in Mozambique te zijn aangekomen (NPO

p.5), bijgevolg ten laatste in 2012. Het is daarbij opmerkelijk dat dit attest nog zou zijn aangepast in februari 2023. U weet dit op geen enkele manier te verklaren (NPO p.13-14). Derhalve hebben deze documenten een sterk gesolliciteerd karakter en dragen zij zo eerder bij aan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dan dat zij deze weten om te buigen. Bovendien betreffen uw geboortebewijs en uw registratie bij UNHCR louter kopieën, wat de bewijswaarde van deze documenten verder aantast. De **attesten omtrent de aanval op u en de ontvoering van uw vader** volstaan evenmin om vervolging in uw hoofde te kunnen aantonen. Vooreerst geldt voor alle documenten neergelegd binnen de asielprocedure dat zij gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Eerder integendeel, in bovenstaande werd geargumenteed dat de neergelegde documenten niet in overeenstemming zijn met uw verklaringen. Daarnaast blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Gan Integrity – Mozambique risk report – 05.11.2020) dat Mozambique te kampen heeft met een hoge graad van corruptie. Het risico op corruptie binnen de politie wordt als zeer hoog ingeschat. U geeft daarbij ook zelf aan dat in Mozambique alles via corruptie kan worden verkregen (NPO p.13). Daarnaast betreft het ook hier enkel kopieën. De bewijskracht van kopieën is uiterst gering aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Zelfs indien enig geloof werd gehecht aan de authenticiteit van deze documenten kan hier niet zonder meer uit worden afgeleid dat de feiten hierin beschreven een risico voor vervolging in uw hoofde inhouden. Zoals reeds beargumenteerd kan niet worden aangenomen dat de gebeurtenissen het gemeenrechtelijke niveau overschrijden of dat deze feiten in uw hoofde aanleiding zouden geven tot vervolging. Deze documenten zijn dan ook niet in staat de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging aan te tonen. De **brief omtrent uw situatie vanwege een kennis van de familie** is hier evenmin toe in staat. Hierin wordt enkel uw Rwandese achtergrond beschreven. Dit heeft echter geen weerslag op de vervolging die u meent te vrezen in Mozambique, het land waarvan u de nationaliteit bezit.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 07 februari 2024. Deze opmerkingen van uw advocaat het Commissariaat-generaal bezorgt op het persoonlijk onderhoud zijn evenmin in staat deze appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter correcties in de details van uw relaas die niets afdoen aan uw verklaringen als een geheel en zodoende evenmin aan de ongeloofwaardigheid van deze verklaringen. Waar uw advocaat verwijst naar de situatie van Rwandezen die buiten Rwanda verblijven en hier ook een rapport over neerlegt kan dit evenmin het oordeel van het Commissariaat-generaal wijzigen. Een verwijzing naar algemene informatie is niet afdoende om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op uw persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. U dient de aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aan te tonen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat ook in hoofde van uw zus, I.H.B. (CGVS-kenmerk [...]) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoekster voert aan als volgt:

“Verzoekster heeft elementen kenbaar gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal kan dergelijke noden in hoofde van Verzoekster vaststellen.

Er dient te worden vastgesteld dat Verzoekster 'vrees voor vervolging' kan bewijzen in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Verzoekster verklaarde te vrezen voor problemen omwille van haar vader en een slechte behandeling door de familie van haar stiefmoeder. Er kan echter geloof worden gehecht aan bewering van Verzoekster dat deze feiten aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming.

Vooreerst dient er op gewezen dat Verzoekster het verzoek tot internationale bescherming overeenkomstig artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie ingediend heeft ten aanzien van "het land waarvan de nationaliteit van Verzoekster" bezit, in casu Mozambique.

Er is sprake van een bewezen gezinsdreiging. Er kunnen ook gevolgen voor verzoekster persoonlijk zijn, voor zover de risico's voor Rwandezes in Mozambique onbeperkt zijn, namelijk

1. De vader van verzoekster is een vluchteling in Mozambique en werd, zoals allé Rwandezes daar, opgejaagd door het Rwandese leger dat de belangen van Frankrijk (TOTAL) in Cabo Del Gado moet beschermen. Sinds de komst van het Rwandese leger zijn er verschillende mensen gedood en anderen ontvoerd.
2. De oudste dochter van verzoekster is in België als vluchteling; haar jongere zus is ook in procedure in België.
3. De moeder van verzoekster is vluchteling in Zambia;
4. De jongere broers van verzoekster zijn na haar vertrek uit Mozambique gevlucht vanwege de voortdurende onveiligheid van de Rwandese vluchtelingen.

Het vermoorden van vluchtelingen is momenteel een praktijk die Rwanda gebruikt om de oppositie het zwijgen op te leggen en de onderdrukkende macht te handhaven (zie verslag van Human Rights Watch) dat zeer expliciet is over grensoverschrijdende vervolging.

In Mozambique zijn veel Rwandezes omgekomen of vermist als gevolg van de aanwezigheid van Rwandese soldaten die op missie waren om de Franse belangen te beschermen. Het geval van de vader van verzoekster kan worden gerechtvaardigd.

We mogen niet vergeten dat de moorden in Zuid-Afrika, die algemeen bekend zijn, worden gepleegd door mensen die dicht bij Rwanda staan en in Mozambique zijn voorbereid, die vervolgens naar Rwanda en andere landen zijn gevlucht. Dit mensenrechtenverslag laat zien hoe gevaarlijk het is om in deze vluchtelingensituatie te verkeren zonder enige bescherming van de staat.

Verzoekster vluchtte met een Mozambikaans paspoort, onder het voorwendsel dat ze de Mozambikaanse nationaliteit had, maar ze toonde tegenstrijdigheden tussen de geboorteakte en de gegevens op het paspoort, waaruit blijkt dat ze moesten regelen om te schrijven dat ze in Mozambique geboren was en dat ze een paspoort had gekregen. Het paspoort was verkregen met het oog op ballingschap en alleen voor dat gebruik; bij terugkeer zou zij kunnen worden vervolgd.

Er zij tevens aan herinnerd dat volgens het verdrag ook de vrees voor vervolging kan worden gebaseerd op familiale vrees.

[...]

Wat betreft vrees van Verzoekster ten opzichte van Mozambique dient in de eerste plaats vastgesteld dat de feiten die Verzoekster aanhaalt lijken te vallen onder de criteria vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit haar verklaringen kan worden afgeleid wat de redenen achter de ontvoering van haar vader zou zijn. Verzoekster vermoedt daarbij dat haar vader werd gevisieerd omdat zijn zaken goed gingen.

Verzoekster heeft de vervolgingsfeiten van haar vader uitgelegd. Daarnaast heeft Verzoekster over de aanval op haar persoon uitgelegd. Uit de documenten die Verzoekster neerlegde blijkt dat Verzoekster in februari 2019 persoonlijk is aangevallen op straat en hierna in het ziekenhuis werd opgenomen.

Verzoekster vrees vervolging in Mozambique omdat haar vader zou ontvoerd zijn. Verzoekster verwees naar de algemene veiligheidssituatie in het land, derhalve bent Verzoekster in staat aan te tonen of en om welke reden Verzoekster ook persoonlijk zou worden gevisieerd.

Verzoekster verklaarde dat ze opgebeld werd om de rekeningnummer van haar vader door te geven.

Ze verklaarde dat ze haar een aantal keren opbelden met anonieme nummers kort na de ontvoering van uw vader. Verzoekster verklaarde steeds bang te zijn geweest.

Deze elementen volstaan om aan te tonen dat ze persoonlijk dient te vrezen voor vervolging.

Daarnaast kunnen ook de problemen die Verzoekster aanhaalt met de familie van haar stiefmoeder of de discriminatie die ze verklaarde te hebben gekend omwille van haar Rwandese afkomst aanleiding geven tot internationale bescherming. Zowel deze discriminatie als de problemen binnen de familie zijn van een danige ernst dat dit als vervolging of ernstige schade kan worden beschouwd.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd Verzoekster de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar Verzoekster werden verstuurd op 07 februari 2024. De advocaat van Verzoekster verwees naar de situatie van Rwandezes die buiten Rwanda verblijven. De inlichting van het verslag is van specifieke aard. Het heeft betrekking op de persoon van Verzoekster. Bijgevolg volstaat deze informatie om aan te tonen dat Verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster heeft de aangevoerde vrees voor vervolging in concrete aangetoond.

Bijgevolg maakt Verzoekster aannemelijk dat een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat Verzoekster bij een eventuele terugkeer naar haar land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Verzoekster beroept zich voor haar verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas.

Gelet op de geloofwaardigheid ervan, kan Verzoekster bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

- "2. Human Rights Watch Verslag*
- 3. Artikel van de krant over Rwandese in Mozambique*
- 4. Origineel paspoort*
- 5. Kopie van geboortebewijs*
- 6. Bewijs van registratie bij UNHCR*
- 7. Kopie van een verslag van een klacht neergelegd omwille van een aanval op verzoekster en haar zus*
- 8. Kopie van een medisch verslag van deze aanval,*
- 9. Kopie van de klacht neergelegd door haar stiefmoeder*
- 10. Brief van een kennis die verzoekster situatie omschrijft."*

2.3. Verzoekster legt een Franstalige "*note complémentaire*" van 23 september 2024 neer, met daaraan toegevoegd:

- "1. Témoignage du Père de la réquerante sur sa via au Mozambique. [...]*
- 2. Le témoignage de Madame L.U., qui était voisine de la famille au Rwanda. [...]"*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat verweerder dergelijke noden in haar hoofd kan vaststellen.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat verzoekster in de vragenlijst “*Bijzondere procedurele noden*” van 27 september 2023 enkel “*minimale keelpijn, maar het gaat*” heeft laten noteren, dat zij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het goed ging met haar (NPO, p. 3) en dat zij op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat het interview goed gegaan was (NPO, p. 22).

Verweerder kon dan ook terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoekster is om aan te geven dat zij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoeksters profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden. Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoeksters rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat zij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Verzoekster verklaart dat zij geboren is in Rwanda en dat haar beide ouders Rwandees zijn (verklaring DVZ, vraag 5, 6, 13; NPO, p. 9). Verzoekster liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken noteren dat zij de Rwandese nationaliteit heeft maar dat op het gebruikte reispaspoort Mozambique als land van nationaliteit staat omdat ze in Mozambique geen Rwandese nationaliteit hadden (verklaring DVZ, vraag 5-6). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster de Rwandese nationaliteit te hebben maar in Mozambique de Mozambikaanse nationaliteit te hebben gevraagd en gekregen (NPO, p. 9). In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster met een Mozambikaans paspoort vluchtte, “*onder het voorwendsel dat ze de Mozambikaanse nationaliteit had, maar ze toonde tegenstrijdigheden tussen de geboorteakte en de gegevens op het paspoort, waaruit blijkt dat ze moesten regelen om te schrijven dat ze in Mozambique geboren was en dat ze een paspoort had gekregen*”.

Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekster of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekster de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

In casu kan uit de door verzoekster voorgelegde documenten en haar visumdossier enkel blijken dat zij thans de Mozambikaanse nationaliteit heeft en onder deze nationaliteit een paspoort en identiteitskaart bezit. Bovendien staat in de Mozambikaanse verblijfsvergunning van verzoeksters vader, toegevoegd aan haar visumdossier, te lezen dat haar vader de Congolese nationaliteit heeft. Verzoekster kan noch middels haar verklaringen noch middels stukken aantonen dat zij thans niet (of niet meer) over de Mozambikaanse nationaliteit beschikt, noch dat zij thans (enkel) over de Rwandese nationaliteit beschikt.

6. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Mozambique omwille van de ontvoering van haar vader en de problemen die zij hierdoor gekend zou hebben. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen hieromtrent gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster legde tegenstrijdige verklaringen af over de datum van de ontvoering van haar vader. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde zij 29 augustus 2019 als datum en ook de door haar neergelegde politieverklaring noemt augustus 2019, maar tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoekster dat haar vader ontvoerd werd op 29 oktober 2019.
- Verzoekster legde leugenachtige verklaringen af over het wedervaren en contact met haar vader na de ontvoering. Waar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken én tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde sinds de ontvoering van haar vader niets meer van hem te hebben gehoord, wordt dit volledig tegengesproken door de informatie in haar visumdossier, waaronder een verklaring van haar vader waarbij hij de toestemming geeft om te reizen, opgemaakt op 6 december 2022, de Mozambikaanse verblijfsvergunning van haar vader, afgegeven in maart 2022, en een bankafschrift van haar vader met verrichtingen in september 2022. De bewering ter terechtzitting dat verzoekster terug nieuws ontving van haar vader, die momenteel op de vlucht zou zijn, kan geenszins verklaren hoe verzoekster deze stukken zou hebben kunnen voorleggen bij haar visumaanvraag terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 januari 2024 nog volhield geen contact meer met haar vader te hebben gehad sinds de eind 2019.
- In de getuigenis van haar vader, gedateerd op 24 april 2024, die verzoekster neerlegt bij de “*note complémentaire*” van 23 september 2024, maakt verzoeksters vader geen melding van de ontvoering in augustus dan wel oktober 2019. Hierin schrijft hij enkel dat hij “*constant gezocht werd*” en dat hij “*onlangs*” aangevallen werd in zijn huis. Uit deze getuigenis kan overigens ook blijken dat verzoeksters vader nog in contact stond met verzoekster tot aan haar vertrek aangezien hij aangeeft zelf de hulp te hebben gezocht opdat zijn kinderen “*naar een plek konden waar ze asiel konden*”.

krijgen en veilig waren”. Deze getuigenis stemt aldus geenszins overeen met verzoeksters eigen verklaringen.

- Verzoekster kan met haar vage verklaringen geenszins hardmaken welke problemen zij naar aanleiding van de - reeds ongeloofwaardig geachte - ontvoering van haar vader zou kunnen kennen bij terugkeer naar Mozambique, noch waarom zij desgevallend geen beroep zou kunnen doen op de Mozambikaanse autoriteiten.
- De door verzoekster aangehaalde reden die achter de ontvoering zou zitten - namelijk dat haar vader geïdoleerd werd omdat zijn zaken goed gingen - valt als dusdanig buiten de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) genoemde criteria, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

7. Verzoekster kan evenmin aannemelijk maken dat zij een terugkeer dient te vrezen omwille van een aanval waarvan zij het slachtoffer zou zijn geworden in februari 2019, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster vermeldde dit incident niet op de Dienst Vreemdelingenzaken en besprak dit evenmin spontaan wanneer zij tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd haar problemen uiteen te zetten.
- Het medisch verslag over deze aanval werd pas anderhalf jaar later opgesteld, namelijk op 18 juli 2020, en verzoekster kan hier geen nuttige verklaring voor geven.

8. In de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift wordt gewezen op de situatie van Rwandese personen/vluchtelingen in Mozambique.

Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van nationaliteit werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

Verzoekster maakt immers noch tijdens het persoonlijk onderhoud noch in het verzoekschrift melding van feiten omwille van haar beweerd Rwandese herkomst die wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat ze een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat ze de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten haar leven in het land van herkomst verder te zetten.

9. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter omkeren van de gedane vaststellingen in de bestreden beslissing, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder zonder enig nuttig of inhoudelijk antwoord op de argumenten te bieden. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. Wat betreft de door verzoekster voorgelegde documenten aangaande de - reeds ongeloofwaardig geachte - ontvoering van verzoeksters vader en het incident in februari 2019, dient te worden opgemerkt dat deze stukken slechts een beperkte bewijswaarde hebben. Enerzijds blijkt uit de informatie in het administratief dossier en uit verzoeksters eigen verklaringen dat Mozambique te kampen heeft met een hoge graad van corruptie. Anderzijds betreffen het slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

De bij de “*note complémentaire*” van 23 september 2024 toegevoegde getuigenissen (“1. *Témoignage du Père de la requérante sur sa vie au Mozambique*. [...] 2. *Le témoignage de Madame L.U., qui était voisine de la famille au Rwanda*. [...]”) betreffen louter neergeschreven verklaringen van familie/buren die geen objectieve bewijswaarde hebben en die de door verzoekster afgelegde tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen verschoenen. Inzake de getuigenis van U.L. stelt de Raad tevens vast dat deze niet

vertaald is in het Nederlands; luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling en ook omwille van deze reden wordt de getuigenis van U.L. niet in aanmerking genomen.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS